

A

- A** *Drumetini* Monachi fessi, Augustini doctrinæ de Gratia partim adherent, scilicet doctores, partim, ique pauci, dissentiunt, scilicet imperitii. 420. Inter priores fuerunt Valentinus Cœnobiarca, Sabinus, Florus, aliique magnæ eruditionis Monachi; inter posteriores Cresconius, & Felix juvenes, ac male sensum Augustini intelligentes. 421. Nullam ad Augustinum legationem, Monasterii nomine, decreverunt. *ibid.*
- Alfredus* Abbas Rievallensis de Gratia victrixi, gratuitaque prædestinatione, juxta Augustini principia dissentit. 450.
- Africani* Præsules Bilacæne Provinciæ in Sardinia relegati, coacta Synodo Scytharum Monachorum libellum approbant, Faustii errores confutant, Augustini doctrinam tuerentur. 439. Ad Sedes suas jam reduces Faustii libros expresse damnant, Augustini vero ad Prosuperum & Hilariam laudant; binam Fulgentii Ruspensis lucubrationem adversus Faustium probant, Epistola Synodica ad Scythas Monachos data. 441.
- Alexander* VII. Theologus Lovaniensis ad Augustini doctrinam servandam vehementer adhortatur. 457.
- S. Ambrosius* ne quilibet seipsum bonorum operum auctorem faciat, monet: quin & bonas cogitationes Deo referendas docet. 474.
- S. Anselmus* in doctrina de Gratia Augustinianus est. 448.
- Arausiacæ* Synodi Canones ad extirpandas reliquias Pelagianismi editi, ex Augustini sententiis constati. 442.
- Ariana* Hæresis haud totum pervasit Orbem. 406.
- Arcobius* junior inter Augustini Cultores jure censetur. 438.
- S. Athanasius* Gratia & gratuita Prædestinationis arcana referavit. 471. Nullus nisi Christi Domini meritum prænotionem, prædestinationem nostram præcessisse agnovit. *ibid.*
- S. Augustinus* in quatuor libris adversus Pelagianorum Epistolam, Bonifacio I. incrispit, doctrinæ suæ de Gratia & Prædestinatione consensit, eamque magis confirmavit. 417. Ab omni opinandi novitate alieno fuit semper animo; quod Pelagiani ipsi exprobrabant. 461.
- S. Avitus* Viennensis Faustii errores redarguit. 441.

B

- B** *Basilii Magni* & *S. Augustini* doctrina de Gratia mire consentit. 469.
- S. Bernardus* in Tractatu de Gratia & libero arbitrio firmiter *S. Augustino* adheret, eamque Ecclesiæ linguam appellat. 449.
- Bonifacius* I. Summus Pontifex amorem ac venerationem suam erga Augustinum testatus est. 417.
- Bonifacii* II. Summi Pontificis ad Cælarium epistolæ particule quædam. 442. Præcis ille Ecclesiæ Patribus Augustinum accenset. 460.

C

- C** *Cæsarius* lib. de Gratia & libero arbitrio Faustii libros contravit, Augustini doctrinam defendit, atque illustravit. 447.
- Capitula* rescripto Cœlestini Critici. 429. Eiusdem Capitulis non modo duæ Augustinianæ doctrinæ capita, in erroris suspensionem a Massiliensibus adducta, fidei regulis inscribuntur, sed necessaria eorundem constantia probantur. 430.
- Carthaginensis* & Milevitane Synodi Patres non solum erroris aut novitatis Augustini dogmata de Gratia minime infirmantur, sed divinæ gratiæ hostes novis

- scriptis exagitandis provinciam concordæ suffragio eidem demandant. 416.
- Cassiani* liber de protectione Dei editus fuit ante Carmen *S. Prosperi* de Ingratis, imo & ante obitum *S. Augustini*. 431. Proscriptus fuit a Gelasio in Concilio Romano & a Synodo Arausiacana. 432. Item a pluribus Patribus reprobatus. *ibid.*
- Catharinus* (Ambrosius) ob concessum Luthero & Calvino Augustinum, etiam a domesticis suis durus arguitur. 452.
- Christum* pro omnibus mortuam esse apertissime docet Augustinus. 425.
- S. Clemens* Romanus Pontifex fundamenta jecit, quibus tota de Gratia & Prædestinatione Augustini doctrina inniditur. 463. Eam ex apocrypha illius Epistola Augustino objicit Launojus. 464.
- S. Clemens* Alexandrinus Gratia & libertatis humane defensor. 468.
- Clemens* VIII. Romanus Pontifex controversias de divinis auxiliis sedatur, primum legem edicit, ut cuncta ad Sancti Augustini mentem exigantur. 457.
- Clementis* XI. Romani Pontificis damnatio libelli Doctoris Launoii de Ecclesiæ Traditione circa Prædestinationem & Gratiam. 464.
- Cælestini* I. Romani Pontificis Rescriptum ad Gallos Episcopos Augustini doctrinam maxime commendat. 429. In eo Cælestinus distinguit quæ ex Prosero & Hilario noverat, ab iis, quæ ex propria sententia de Augustini doctrina pronunciat: quæ duo perperam miscet Launojus. *ibid.*
- S. Congregatio* Fidei Quæstionum Decretum cujusdam Religiosi Instituti adversus Gratiam per se efficacem, & gratuitam Prædestinationem, expansi jussit. 458.
- S. Cyprianus* Gratia efficacitatis, ac necessitatis luculentissimus assertor. 467. Eius loca aliquot a Launojo interpolata resistentur, illustrantur. 468.
- S. Cyrillus* Alexandrinus gemina de Gratia Augustinianæ doctrinæ capita asseruit, imo & eorum collectaria. 477.

D

- D** *Doctrinam* Augustini sequitur & servat Romana Ecclesiæ; variorum de hac re Summorum Pontificum, & Conciliorum sæc. VI. VII. & VIII. testimonia. 443. Eam quotquot dictis sæculis florere, amplexi sunt, & summis laudibus commendarunt. 444. Item sæculis secutis Summi Pontifices, Prælati, ac insignes Scriptores. 448. Ea tam procul abest a Luthero & Calvini erroribus, ut imo ex ea argumenta petantur ad illos refellendos. 452. Ab omni Bani, Janfenique errore prorsus immunis plurimum Summorum Pontificum diplomatum declaratur. 457. Tum & a S. Congregatione Romanæ Inquisitionis. 458. Illam antiquorum Patrum doctrinam omnino consonam Pontificis & Concilia diserte pronunciant. 460. Eius antiquitas ab ipso Augustino ostenditur, 1. ex ejus consensione cum Apostolo: 2. ex Ecclesiæ precibus omni retro ætate: 3. ex veterum Patrum testimonio. 461.

E

- E** *Ecclesiæ* nonnullos aliquando errores nondum plene detectos toleravit, nunquam tamen probavit, aut commendavit. 406. Ecclesiæ supplicationes credendi legem statuit. 425.
- Ecclesiæ* Gallicana in partes scissa occasione Gottecalchi, *S. Augustinum* in controversiis de Divina Gratia arbitrum habuit. 446. Augustini doctrinam a Janfeniana plane diversam lapsus declaravit. 459.
- Electorum* neminem perire, fides docet. 424.
- S. Ephrem* Syrus Augustinianum dogma de Gratia & Prædestinatione statuit. 471.

E 2

Evodius Uzalæ Episcopus arbiter ad dirimenda Adrametinarum diffidia deligitur. 421. Secundum Augustinum sententiam suam fert. *ibid.*

F

- F** *Austus*, Gennadius, Arnobius junior, aliique erga *S. Augustinum* male affecti, censura in Lucidum a Synodo Arelateni & Lugdunensi lata turpiter abusi sunt. 437.
- Fausti* & *Cassiani* opuscula in Synodo Romana a Gelasio proscripta. 349.
- S. Fulgentius* Ruspensis unus ex Africanis Episcopis in Sardinia relegatus, Faustii libros septem aliis impugnavit. 441. In Sedem suam restitutus alios deinde tres addidit Scyris Monachis nuncupatos. *ibid.*

G

- G** *Gallicanæ* Ecclesiæ motus excitati ob Augustini doctrinam de Gratia sedantur, & hanc universi amplectuntur, & in Canones referuntur in Synodo Arausiacana & Valentiana. 422.
- Gelasius* I. Rom. Pont. Semipelagianos damnat anno 493. & contra Augustini & Hieronymi obtractores invenitur. 439.
- Genensium* aliquot Presbyterorum difficultates circa librum de Prædestinatione Sanctorum nullas turbas occasione Augustinianæ doctrinæ Genuæ, aut in Italia excitat, propterea significat. 427.
- Gottecalchi* damnatio nullam Augustini doctrinæ injuriam inferit. 445. Gottecalchi causa judicata, Augustini doctrina lumine in Ecclesiâ luce excipitur. 448.
- Gratiæ* per se efficacis nomine quid intelligatur. 463.
- S. Gregorius* Nazianzenus Dei gratiæ opera nostra bona assignat. 472.
- S. Gregorius* Nyssenus efficaciam ac necessitatem Gratia docet. 470.
- Grimani* (Joannes) Patriarcha Aquilejensis, malevolentiam invidiam ad Romanæ Inquisitionis Tribunal delatus, tandem in Tridentina Synodo absolvitur, ejusque doctrinam, tamquam *S. Augustino* conformis, probatur. Eius rei historica synopsis. 454 & seq.

H

- H** *Hæreses* de exciâ hominis libertate sæculo XI. cadente & XII. ineunte inflauratæ a principibus Augustini ita non profluunt, ut etiam ex iis consuetur. 451. Hæresis nullæ tribus prioribus sæculis fuere adversus Gratia necessitatem & potestatem. 463.
- S. Hieronymus*, visis primis *S. Augustini* pro Gratia tuenda laboribus, ita ejus doctrinam est demiratus, ut ab hujus argumenti tractatione tota vita sua superiderit. 419. Eandem doctrinam se, ut suam, defendere professus. *ibid.* Augustino gratulatur, quod totus eum Orbis Catholicus celebrat, atque antiquæ fidei conditorem suspicit. *ibid.*
- S. Hilarius* Pictaviensis Divinæ Gratia defensor. 470.
- Hominum* læsum pristinam libertatem devolutum esse, Fidei dogma est. 424.
- Hormisdas* in responso ad Possessoris Episcopi litteras, Faustii libros rejicit, catholicam Augustini de Gratia & libero arbitrio sententiam dicit, ejusque libros, præsertim ad Hilariam & Prosuperum datos commendat. 440.
- Hugo* a *S. Victore* tam constans Augustini cultor & defensor, ut alter Augustinus vulgo audiret. 449.

I

- I** *S. Ignatius* Martyr Christi Gratiam fateretur. 464.
- Innocentius* XII. Augustini ac *D. Thomæ* doctrinam plurimum commendat, eamque Academiæ Lovaniensi proponit, quo de homibus orthodoxæ Fidei triumphet. 458.
- S. Joannes* Chrysolomus in doctrina de divinis auxiliis, & prædestinatione Augustino suffragatur. 472. & seq. Quo sensu intelligendus sit, cum docet, Deum expectare bonas hominum affectiones, ut merentibus gratiam largiatur. 473. Loca duo ex Chrysolomo adversus gratiam efficacem a Launojo jactata, explicantur. 474.
- S. Irenæus* Martyr gratuitam prædestinationem diversissime altruit. 465.
- Judas* Icariorum ex electorum numero non erat, sed filius perditionis. 424.
- S. Justinus* Martyr hominum salutem Deo adscribit, in *Serry* Tom. V.

Deo solo spem omnem reponendam, atque ab eo salutem & auxilium petendum esse, docet. 465. Testimonium illius ex spuris ejus Quætionibus producit in Augustinum Launojus. *ibid.*

L

- L** *Launojus* (Joannes) Traditionis illius de Gratia & Prædestinatione adversus *D. Augustinum*, summa. 403. Eius libelli damnatio. *V. Clementis* XI. Launojus Lutheranos, Calvinistas, Janfenistas &c. Discipulis *S. Augustini* temere accenset. 407. Launojus censura in Augustinum referantur. 423. & seq. Launojus tamquam iniquus in *SS. Augustinum* & Prosuperum revincitur. 426. Violatæ Catholicæ fidei deprehenditur, & Semipelagianorum errorem probare convincitur. 427. Inique de amplificato præter jus, & aequum Cœlestini Rescripto Prosuperum accusat. 433. Inique item *S. Augustino* nonnullos pseudoreformatorum errores affingit, quos ipse Augustini verbis Tridentina Synodus confodit. 453. Inique etiam aliquot *S. Doctoris* sententias erroris infirmat, aut in prævium sensum detorqueat, quas vel fidei regulis inferuit, vel inter orthodoxas numeravit eadem Sancta Synodus. *ibid.* Judicio ipse suo cadit, universaque *D. Augustino* affictas calumnias unica periodo subvertit. 459. Ambrosium adversus Augustinum statuit, illius sententiam haud quaquam affecus. 475.
- Libertas* primæva hominis duo continebat, immunitatem a culpa, & immunitatem a penis. Priorem Baptismus restituit, non item posteriorem. 424.
- Libertatem* hominis arbitrium magis, quam Gratia potestatem priores Ecclesiæ Patres commendarunt, & cur? 463.
- Librum* Augustini *De natura & gratia* ab Episcopis Africanis missum probavit & commendavit Innocentius I. 414. In eo Gratia scilicet victrix, & gratuita prædestinatione defenditur. *ibid.* & seq.
- Libri Hypogosticon* quando adornati fuerint, varie opinantur Eruditi. 427. Adversus Pelagianismum editi sunt. *ibid.* Fœdus de iis Launojo anacronismus, aliique aberrationes. *ibid.* Eos non modo pro Augustino, sed Augustino Catholicæ sinceritatis adversus pronunciantur Remigius Lugdunensis, & prædantius Tricallianus. *ibid.*
- Libri de vocatione gentium* quem habeant Auctorem, non eadem est omnium Criticæ priorum sententia. 433. A severiori Augustini sententia non discedunt. 434. Illorum Auctorem, Sapientem Ecclesiæ Magistrum vocat Gelasius Summi Pontifex. *ibid.*
- Liber de Divinis nominibus* falsio *S. Dionysio* Areopagite adscribitur. Eo frustra utitur Launojus adversus *S. Augustinum*. 464.
- Lucidum* in Arelateni Synodo damnatum fuisse *S. Augustini* discipulum, totiusque ejus Sectæ principem dicit Launojus, sed non probat. 436. Eam procul ab Augustino, ejusque discipulis abiisse, propositiones ab ipso in Synodo Arelateni ejuratæ luculenter ostendunt. *ibid.*
- Luthero* & *Calvino*, qui Augustini doctrinam favere dicunt, inconsulto nimis faciunt, Sancti Thomæ Doctoris ita Ecclesiæ eripiunt, ut vili fiat apud Hæreticos ejus auctoritas. 452.

M

- M** *Massilienses*. Eorum quarimoniz adversus Augustinum a Launojo inflauratur. 422. Viso Rescripto Cœlestini I. priores Augustini libros, quibus Pelagianos oppugnavit, commendari vocitabant, non vero extremos, quos ad *Adrumetum* & *Massiliæ* sopendos tumulus lucubraverat. 432. Hos etiam extremos Cœlestinum, imo potissime comprobasse, dilucide ostenditur. *ibid.* Quis eorum concertationis in Augustinum exitus fuerit, 445. Quæ Augustinus de Prædestinatione adversus Pelagianos disputaverat, Patrum opinionum contraria ostendebant. 460.
- Merita* nostra, quibus felicitas æterna obtinenda est, nil verant, totum Dei esse. 430.
- Monachi* Scythæ Augustini sententiam de gratuita Prædestinatione vindicant, Faustii libros anathematæ ferunt. 439.

O

- O** *Oratio*. Dominicæ orationis formula Gratia efficaciam ostendit. 467. 468.
- Origenes* Adamantius Pelagianorum amantissimus, & erroris princeps, tamen intericium de Gratia loquens prælatissime Augustino videtur. 469.

P

Paganorum vetus expostulatio, fatalem necessitatem Gracie titulo a Christianis cohonestari dictitantium, communem fuisse Ecclesie sensum de Gratia per se efficaci & gratuita vocatione, satis probat. 466.

Patrum auctoritatem Ecclesia semper agnovit, etiam rationum, quibus nituntur, consideratione seposita. 465. Patribus Gracie priorum seculorum consentanea est Augustini doctrina. 466. Patres in speciem Augustino repugnantes in materia Gracie, & Prædestinationis, ab Augustino ipso conciliantur. 462. Patres priorum seculorum de quibus fere scribere solent. 463. Patrum priscorum formula quædam loquendi ab Launojo sæpius objecta cum Augustino conciliantur. 478.

Pelagius, Pelagius in Concilio Jerosolymitano, ut fidei sine rationem redderet, id unum interrogatus est, num ab Augustino confutata doceret. 420.

Pelagiani nullos ex suis miserunt Romam ad Bonifacium contra Augustinum, sed literis dumtaxat criminationes suas Romæ ac Thessalonice publicaverunt. 416. Ex literis Augustini doctrinam specialiter non impetebant, sed plura Ecclesie dogmata. 417. Duas eas Epistololas referendas ad Augustinum Bonifacius transmisit. ibid. Pelagianus Episcopus in Gallis, nisi resistant, expelli a Gallicanis Provinciis mandatum fuit ab Imper. Theodosio & Valentiniano: quod ut effugerent, Pelagianam mitigantes, in Semipelagianam heresim deslexerunt. 423. Pelagiani Episcopi in Africa Nestorio adherentes, non Africam modo, sed totum Orientem commoverunt: ad quas turbas sedandas Ephesina Synodus indicta est. 427.

Petrus Lombardus in controversiis de Divina Gratia & Prædestinatione Augustinum exscripsit, ejusque libros ultimo editos bene integros desloravit. 450.

Phorius rectam Relcripti Cælestini intelligentiam tradidit, illudque Augustino favere, omni licet in eum affectu vacuum, confitetur. 435.

Pighius (Albertus) Theologorum censuris notatur. 452.

Prædestinationis gratuite dogma inter certissima fidei dogmata reputat Augustinus. 426. prædestinationis gratuite nomine quid intelligatur. 463. Prædestinationis nostre duo in Deo decreta. 479.

Prædestinationarii. Heresim Prædestinationariam alii purum figmentum, alii reipia extitisse opinantur. 435. Sive ea fuerit, sive non, nullum inde Augustinianæ doctrinæ præjudicium illatum. 436. Prædestinationariorum errores a S. Prospero confutati longissime adsunt ab Augustini doctrina. 437.

Præsentia quo sensu a Prioribus Ecclesie Patribus accipitur. 479.

Propositionum, quas ex Augustino Launojus summam excerptit, errorisque per summam ignorantiam insinulavit, veritas ex sacris maxime literis comprobatur. 408. & seq. A propositionibus, quas illi perperam Launojus affixit, S. Augustinus vindicatur. 411. & seq. Propositiones ancipites, quas ex S. Augustino delibavit, & in pravum sensum detorsit Launojus, recto sensu a S. Doctore propugnata. 412. & seq. Propositiones adversus Augustinum ejusque doctrinam a Vallioletana Inquisitione proscriptæ. 458. Propositiones hæc duæ: *Deus donat nobis omnipotentiam suam, ut ea utamur, sicut aliquis donat alteri vilam, vel librum: & Deus subijcit nobis suam omnipotentiam*: damnata. 477.

S. Prosperi responsum ad Genuenses Presbyteros expenditur, & illustratur. 427. Ejus libros inter Orthodoxos recipiendos esse, Gelasius Sum. Pont. edixit.

432. Eiusdem sententias in fidei Canones transfudit Synodus Araucana. ibid.

Q

Questiones, quas Cælestinus Pontifex continere non est ausus, nec aliter necesse habuit, quam sint. 431.

R

Rabanus, Amolo, & Hincmarus, qui Gottschalcum damnarunt, S. Augustini Sententiam, ut catholicam suspexere, summeque venerati sunt. 446. **Rupertus** Tuitiensis Abbas Augustinianæ doctrinæ admirator, & vindex. 449.

S

Santestus (Claudius) varium Augustinum in statuenda sententia asserit: ob idque severe oburgatus fuit. 452.

Semipelagianus. Heresim Semipelagianæ dejectio & profugatio; doctrinæ Augustinianæ triumphus. 439.

Synodi Arelatenis & Lugdunensis Lucidum damnando, Augustini doctrinam minime damnarunt, sed impia Semipelagianorum collectaria ab Augustino ejusque discipulis aperte rejecta. 437.

Synodi Constantiensis solemnis precatio singulari Confessionibus præmissa. 451.

T

Tellier (Caroli Mauriti le) Archiepiscopi Remensis Decretum adversus Launoii Traditionem. 481. & seq.

Tertullianus Gracie necessitatem & efficaciam tuetur. 466.

Theodosius Imperator Augustini doctrinam commendat, eadem ob triumphatum Pelagianismum acclamat, ipsamque ad Ephesinum Concilium invitat. 419.

Tridentinum Concilium pseudo-reformatorum errores proscrubens, Augustini de Gratia, & Prædestinatione Sententiam conlecrat. 453.

V

Valentina Synodus Semipelagianos errores proscript, Augustini doctrinam de gratuita vocatione firmavit. 442.

Van-Wick (Adrianus) quod sententiam Augustini de Gratia & Prædestinatione Calvinianæ & Janlenianæ hereseos nota inusserit, a Sacra Congregatione Romanæ Inquisitionis ad palinodiam adigitur. 458.

Vincensis Lirinenis *Communitorium* editum fuit antequam libri de *Vocatione gentium* vulgarentur. 434. Eius errores in Synodo Araucana II. primum, deinde & in Tridentina damnati. 435. In Relcriptum Cælestini I. perperam interpretando, in Augustinum terquet, ejusque Discipulos, tamquam Novatores. ibid. Duo in eo locum tenenda; primum ex Operis instituto tractatum; secundum oblique, ac teste insinuarum. Illud plures habuit laudatores; hoc nemo Catholicorum probavit. ibid.

Vitelis Carthaginensis. De eo fabella a Launojo conficta arguitur. 421.

Wicklessus in Synodo Constantiensis damnatus, Augustinum patronum suum jactabat: non ob id tamen damnata fuit Augustini doctrina, quam Patres illi summe venerantur. 451.

F I N I S.

E P I.

EPISTOLA JOANNIS LAUNOII EX ELYSIO AD GENERALEM SOCIETATIS JESU PRÆPOSITUM

D A T A.

Qua conceptum, ex lata in suam de Gratia, & Prædestinatione Traditionem sententia, dolorem amice significat: Augustini abs se traducti culpam, Societatis Theologorum exemplo depellit; nihil demum toto ferme Libello scriptum ostendit, quod ab iis summa fide non delibaret.